ANNEANNEMİN KIŞ HAZIRLIKLARI

Yazan: Fatime SAĞLAM

www.anneninokulu.com

Duru, anneannesini çok özlemişti. Ailesiyle birlikte onu görmeye köye gitti. Arabadan iner inmez anneannesine koştu. Anneannesi de kollarını açıp onu sımsıkı kucakladı.

Avluda üzüm sepetleri, domatesler ve zeytin dolu bir leğen vardı.

“Anneanne, misafir mi gelecek?
Ne çok yiyecek hazırlamışsın!”

Anneannesi gülümsedi.
“Kış hazırlığı yapıyorum kuzum.
Sen de yardım eder misin?”

Duru hemen başını salladı.
“Ama önce bana da bir önlük!”

Anneannesi küçük bir önlüğü Duru'nun beline bağladı. Birlikte ellerini yıkayıp üzümlerin başına oturdular.

"Bu üzümlerden pekmez yapacağız," dedi anneannesi.

Duru, yıkadıkları salkımlardan üzümleri ayırmaya yardım etti. Bir salkımı kaldırınca arkasında saklanan küçücük bir salkım buldu.

"Bak, bunun yavrusu da var!"

Anneannesi gülerek küçük salkımı avucuna aldı.
"Onu yemek için ayıralım mı?"

Duru gülümsedi. Köyde çalışmanın lezzetli bir yanı da vardı!

Üzümler sıkıldı, suları süzüldü.
Anneannesi hazırladığı üzüm suyunu ocağa aldı. Duru da ocaktan uzaktaki masada üzüm resmi çizdi.

Bir süre sonra başını kaldırıp havayı kokladı.
“Anneanne, burası üzüm gibi kokuyor!”

Anneannesi tencereyi karıştırdı.
“Pekmezimiz pişiyor. Suyu azaldıkça koyulaşacak.”

Duru resmindeki üzümlerin yanına bir kavanoz çizdi.
“Bunu da pekmeze ayırdım!”

Ertesi sabah masada domatesler, kırmızı biberler, yoğurt ve un vardı.

Duru gözlerini büyüttü.
“Bugün pasta mı yapıyoruz?”

“Tarhana,” dedi anneannesi. “Hani kışın içini ısıtan çorba var ya...”

Duru hemen hatırladı.
“Üstüne ekmek doğradığım!”

Anneannesi hazırladığı karışıma yoğurt ve un ekledi. Duru da onun yardımıyla hamuru yoğurdu. Hamur parmaklarına yapışınca iki elini havaya kaldırdı.

“Anneanne, hamur beni bırakmıyor!”

Tarhana hamurunu temiz bir kaba koyup üzerini örttüler.

“Şimdi kurutacak mıyız?” diye sordu Duru.

“Önce birkaç gün bekleyecek. Sonra küçük parçalara ayırıp sereceğiz.”

Duru, anneannesinin daha önce hazırladığı tarhanaları gördü. Temiz bezin üzerindeki parçalar kurumuştu.

Anneannesi bir parçayı ufaladı. Duru da yanına oturup yardım etti.

“Bizim yaptığımız da böyle mi olacak?”
“Kuruyunca böyle ufalayacağız.”

Duru avucundaki kırıntılara baktı.
“Bir tabak çorbanın ne çok işi varmış!”

Sıra zeytinlere gelmişti. Duru leğenin yanına küçük taburesini çekti.

“Bunlar kahvaltıda yediklerimizden mi?”

“Evet, ama henüz yemeye hazır değiller,” dedi anneannesi.

Birlikte yaprakları ayırıp zeytinleri yıkadılar. Anneannesi yeşil zeytinleri birer birer kırarken Duru temiz olanları ayrı bir kaba topladı.

Tam o sırada bir zeytin masanın üzerinde yuvarlandı.
“Kaçıyor!”

Duru zeytini yere düşmeden yakaladı.
“Bunu bir daha yıkayalım. Çok gezdi!”

Anneannesi zeytinleri suya koydu.
“Acılığı azalsın diye suyunu değiştireceğiz.”

Sonra birlikte salatalık, havuç ve lahana yıkadılar.
Anneannesi sebzeleri doğrayıp kavanoza yerleştirdi.
Hazırladığı turşu suyunu ekleyip kapağı kapattı.

“Turşumuz da mı bekleyecek?” diye sordu Duru.
“Evet kuzum, onun da olması için zaman gerek.”

Duru güldü.
“Tarhana, zeytin, turşu... Herkes bekliyor!”

Kâğıtlarını ve boyalarını getirdi.
“O zaman ben de etiketleri hazırlayayım.”

Birine üzüm, birine çorba kâsesi, birine üç yeşil zeytin,
sonuncusuna da turşu kavanozu çizdi.

Duru, hazırladıkları yiyeceklere baktı.
“Anneanne, neden hepsini şimdi hazırlıyoruz?”

“Çünkü şimdi üzüm de sebze de bol kuzum.
Bir kısmını kışın yemek için hazırlayıp saklıyoruz.
Buna kış hazırlığı diyoruz.”

Duru, tarhana paketini gösterdi.
“Havalar soğuyunca bundan çorba yapacağız!”

“Evet,” dedi anneannesi. “Pekmezi kahvaltıda yeriz.
Zeytinlerimiz ve turşumuz da hazır olunca
soframıza gelir.”

Duru gülümsedi.
“Demek kış soframız için şimdiden çalışıyoruz!”

Eve dönme günü anneannesi çantaya soğumuş pekmezden bir kavanoz ve önceden kuruttuğu tarhanadan bir paket koydu.

“Bizim zeytinler hazır olunca onları da getiririm,” dedi.

Duru çizdiği etiketleri gösterdi.
“Bunları unutmayalım!”

Sonra anneannesine sarılıp kulağına fısıldadı:
“Tarhana çorbası pişirince seni arayacağım.
Sen de kendi evinde iç. Birlikte içmiş gibi oluruz.”

Anneannesi Duru’nun yanağına bir öpücük kondurdu.
“Olur kuzum. Ben ekmeğimi de hazır ederim.”

Duru, anneannesinin köyünde kış hazırlıklarına katılıyor. Üzümler pekmeze, yoğrulan hamur tarhanaya dönüşüyor. Zeytinler ve turşular hazırlanıyor. Duru ise eve, birlikte geçirdikleri günlerin tatlı hatıralarıyla dönüyor.

Yazan: Fatime SAĞLAM

www.anneninokulu.com

© 2026 Fatime SAĞLAM • Annenin Okulu
Kişisel ve sınıf içi eğitim amacıyla ücretsiz kullanılabilir.
İzin alınmadan çoğaltılıp dağıtılamaz, başka internet sitelerinde veya sosyal medya hesaplarında yeniden yayımlanamaz ve satılamaz.